

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kfv.VII.37.746/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Varga Zs. András a tanács elnöke

Dr. Remes Gábor előadó bíró

Dr. Cséffán József bíró

Dr. Sperka Kálmán bíró

Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó bíró

Az I. rendű felperes: felperes1
cím1

A II. rendű felperes: felperes2
cím1

A felperesek képviselője: Dr. Pál-Szántó Ágnes ügyvéd
cím2

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala XIV. Kerületi Hivatala
cím3

Az alperes képviselője: Dr. Juni Zsuzsanna kamarai jogtanácsos

A per tárgya: kötelező védőoltás alóli mentesítés ügyében hozott BP-14/NEO/04279-8/2024. számú végzés, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata

A felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat: a Fővárosi Törvényszék 7.K.700.145/2025/10. számú ítélete

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes (11. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 7.K.700.145/2025/10. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

Megállapítja, hogy a felülvizsgálati eljárásban az alperesnek 36.000 (azaz harminchatezer) forint költsége merült fel, annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A II. rendű felperes kiskorú gyermeke, az I. rendű felperes a fertőző betegségek és a járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről szóló 18/1998. (VI. 3.) NM rendelet 5. § (1) és (5) bekezdései alapján, koránál fogva DTaP és MMR védőoltásra kötelezett.

[2] Az I. rendű felperes – jogi képviselő útján – 2024. szeptember 26-án az alperes hatóságtól azt kérte, hogy részére a DTaP és MMR kötelező védőoltások alól az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 58. § (3) bekezdése alapján adjon mentesítést, mert az oltásban meghalhat, és ezen körülmény változása nem várható. Továbbá, harminc napos határidőt kért a mentesítéshez szükséges orvosi szakvélemény benyújtására. Az alperes az orvosi szakvélemény benyújtására kért határidőt biztosította.

[3] Az I. rendű felperes – jogi képviselő útján – 2024. november 4-én az alperestől a mentesítési eljárás felfüggesztését kérte arra hivatkozva, hogy az előkérdés eldöntése (a hiányzó szakorvosi vélemény a mentesség megadásához) bírósági hatáskörbe tartozik. Csatolta a 2024. november 1-jén kelt, név1 házi gyermekorvos ellen benyújtott keresetlevelét. Az alperes megkereste a házi gyermekorvost, akinek 2024. november 11-én adott nyilatkozata szerint az I. rendű felperes eddig minden korhoz kötött kötelező védőoltását megkapta és ezen felül öt alkalommal választható védőoltást is kapott. A védőoltások beadásakor a rendelőben a gyermeknek nem volt rendellenes reakciója és illet az oltást követően sem jelzett a törvényes képviselő.

[4] Az alperes a 2024. november 13-án kelt BP-14/NEO/04279-6/2024. számú végzésével a közigazgatási hatósági eljárás felfüggesztésére irányuló kérelmet elutasította. Az I. és a II. rendű felperesek keresetére eljáró elsőfokú bíróság a 2025. március 18-án kelt 7.K.700.463/2025/4. számú jogerős ítéletével az alperes végzését megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte.

[5] Az alperes a felfüggesztési kérelem elutasításával egyidejűleg a BP-14/NEO/04279-7/2024. számú végzésével hiánypótlásra és adatszolgáltatásra hívta fel az I. és a II. rendű felpereseket, amelyben kérte csatolni a kezelőorvos által adott szakvéleményt, majd a 2024. december 3-án kelt, a jelen perben keresettel támadott végzésével a közigazgatási hatósági eljárást megszüntette. Megállapította, hogy a felperesek a hiánypótlásra felhívó végzésben foglaltakra a megadott határidőn belül nem tettek

nyilatkozatot, a hiánypótlást nem teljesítették. Döntését – egyebek mellett – az Eütv. 3. § a)-b) pontjaira, 58. § (3) bekezdésére, valamint az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 47. § (1) bekezdés b) pontjára alapította.

A jogerős ítélet

[6] Az I. és a II. rendű felperesek az alperes közigazgatási hatósági eljárást megszüntető végzésével szemben is közigazgatási pert indítottak, keresetük alapján az elsőfokú bíróság az ugyancsak 2025. március 18-án kelt, felülvizsgálni kért jogerős ítéletével az alperes végzését megsemmisítette a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 89. § (1) bekezdés a) pontja és 92. § (1) bekezdés b) pontja alapján.

[7] Indokolása szerint a felfüggesztési kérelmet elutasító végzés megsemmisítése a Kp. 92. § (1) bekezdés b) pontja alapján ex tunc hatályú, vagyis a meghozatalára visszamenőlegesen a végzés hatályát veszítette. Megállapította, hogy az alperes harminc napos határidőt adott az I. rendű felperes részére a szakvélemény benyújtására. Ehhez képest az I. rendű felperes a közigazgatási hatósági eljárás felfüggesztésére irányuló kérelmet nyújtott be, amely kérelem – a bíróság megsemmisítő ítéletének eredményeképpen – nincs elbírálva. Figyelemmel arra, hogy alperesnek a felfüggesztési kérelem körében új eljárást kell lefolytatnia, ezért a közigazgatási hatósági eljárást az Ákr. 47. § (1) bekezdés b) pontja alapján nem szüntethette volna meg jogszerűen. Az alperes a felfüggesztési kérelem elintézésnek függvényében dönthet az eljárás befejezésének módjáról. Az alperes új eljárásra kötelezését nem tartotta szükségesnek, figyelemmel arra, hogy azt a 7.K.700.463/2025/4. számú ítéletében elrendelte.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[8] Az alperes mind a felfüggesztési kérelmet elutasító végzését megsemmisítő és őt új eljárásra kötelező, mind pedig a közigazgatási hatósági eljárást megszüntető végzését megsemmisítő jogerős ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. Az előbbi felülvizsgálati kérelem a Kfv.V.37.285/2025. számú ügy tárgyát képezte. Az utóbbi felülvizsgálati kérelmében az alperes a közigazgatási hatósági eljárást megszüntető végzését megsemmisítő jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Perköltséget számított fel.

[9] Kifejtette, hogy a közigazgatási hatósági eljárást megszüntető végzést megsemmisítő jogerős ítélet a felfüggesztési kérelmet elutasító végzést megsemmisítő ítéletben foglalt döntésen alapul, ezért mindkét ügyben azonos felülvizsgálati érvelést adott elő. Arra hivatkozott, hogy a felfüggesztési kérelmet elutasító végzést megsemmisítő ítélet súlyosan jogszabálysértő, ezért a jelen ügyben támadott jogerős ítélet sem lehet jogszerű. Álláspontja szerint a jogerős ítéletben foglalt jogértelmezés nem felel meg az Alaptörvény 28. cikkében foglaltaknak, ezért jogsértő. E körben hivatkozott a többi között az Ákr. 48. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint az Eütv. 3. § b) pontjára, 58. § (3) és (3a) bekezdéseire. Kiemelte, hogy az ügyben szükségképpen vizsgálandó körülményeket az Eütv. 58. §-a

tartalmazza. Nem vitatottan az eljárás során nem állt rendelkezésre a hiánypótlási felhívásban kért szakorvosi vélemény. A hiánypótlás elmulasztását követően az Eütv. további vizsgálatot, tényállás-tisztázási kötelezettséget nem ír elő a hatóság részére. Legfeljebb csak akkor kellett volna további vizsgálatot végeznie, ha a felperesek a tárgyi eljárásra kiható bírósági eljárásra hivatkoztak volna, de erre nem került sor. Hangsúlyozta, hogy a perelt házi gyermekorvos nem minősül az Eütv. szerinti kezelőorvosnak, ezért tőle a mentesítés alapjául szolgáló orvosi szakvélemény nem várható. Emellett az I. rendű felperes esetében nem is jelöltek meg konkrét, a védőoltás szempontjából kontraindikált megbetegedést, egészségügyi állapotot. Az Eütv. a kérelmet benyújtó kötelezettségévé teszi, hogy igazolja mindazokat a körülményeket, amelyek a mentesülés alapjául szolgálnak. Hivatkozott e körben a Kúria Kfv.II.37.199/2020/6. számú és Kfv.III.37.545/2017/9. számú határozataiban foglalt jogértelmezésre.

[10] Az I. és a II. rendű felperesek – a törvényi határidőn túl előterjesztett – felülvizsgálati ellenkérelmükben a kérelem elutasítását (a jogerős ítélet hatályában fenntartását) kérték.

A Kúria Kfv.V.37.285/2025. számú végzése

[11] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján – a Kúria közzétett határozataitól jogkérdésben való eltérés vizsgálata érdekében – befogadta. Ezt követően, a 2025. június 10-én kelt Kfv.VII.37.277/2025/4. számú végzésével a Kúria a jelen felülvizsgálati eljárást – az ügyek összefüggésére tekintettel – a Kfv.V.37.285/2025. szám alatt folyamatban lévő felülvizsgálati eljárást befejező határozat meghozataláig felfüggesztette.

[12] A Kúria a Kfv.V.37.285/2025. szám alatt folyamatban lévő felülvizsgálati eljárást 2025. szeptember 4-én befejezte: a 7. sorszámú végzésével az elsőfokú bíróság 7.K.700.463/2025/4. számú ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. Erre figyelemmel a Kúria a 2025. november 6-án kelt Kfv.VII.37.277/2025/7. számú végzésével a jelen felülvizsgálati eljárás folytatását elrendelte. A felülvizsgálati ügy Kfv.VII.37.746/2025. szám alatt indult újra.

A Kúria döntése és jogi indokai

[13] A Kúria a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásának eredményeként megállapította, hogy az – az alábbiak szerint – alapos.

[14] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletét a Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között – a megjelölt jogszabálysértések mentén – vizsgálta felül. Az I. és a II. rendű felperesek a felülvizsgálati ellenkérelmüket a Kp. 118. § (4) bekezdésében foglalt nyolc napos határidőn túl, elkéssetten terjesztették elő, mulasztásukat pedig nem igazolták. Az elkéssetten teljesített perbeli cselekmény hatálytalan, figyelemmel a Kp. 36. § (1) bekezdés g) pontja alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban:

Pp.) 149. § (1) bekezdésére. A Kúria eljárásának kereteit ezért kizárólag a felülvizsgálati kérelem jelölte ki.

[15] A Kúria megállapította, hogy a jelen ügyben felülvizsgálni kért jogerős ítélet azon alapul, hogy a közigazgatási hatósági eljárás felfüggesztésére irányuló kérelmet elutasító végzés megsemmisítésére és az alperes új eljárásra kötelezésére tekintettel az eljárás megszüntetése sem lehet jogszerű. Az alperes a felülvizsgálati kérelmében pedig lényegében az előbbi – a felfüggesztési kérelmet elutasító végzés tárgyában hozott, és a Kfv.V.37.285/2025. számú felülvizsgálati ügygel érintett – ítélet általa állított jogszabálysértő voltára tekintettel tartotta jogszerűtlennek a jelen eljárásban felülvizsgálni kért jogerős ítéletet.

[16] A Kúria a 2025. szeptember 4-én kelt Kfv.V.37.285/2025/7. számú végzésében kifejtette, hogy a tárgyi ügyben előkérdés nem volt, az elsőfokú bíróság tévesen foglalt állást, amikor az I. rendű felperes nevében indított, a házi gyermekorvos ellen kezdeményezett polgári perben hozandó döntést a mentesítési eljárás érdemére kiható előkérdésnek tekintette. A felperesek ugyanis a kérelmükre indult mentesítési eljárás felfüggesztését lényegében a kérelmük elbírálásához szükséges orvosi szakvélemény pótlása érdekében kérték; azután, hogy azt nem csatolták sem a kérelem benyújtásakor, sem az alperes hiánypótlási felhívásában megadott harminc napos határidőn belül. Ugyanakkor az Eütv. 58. § (3a) bekezdése értelmében már a mentesítési kérelemhez csatolni kell a mentesítés indoklását alátámasztó, a kezelőorvos által adott szakvéleményt, és a következetes bírói joggyakorlat alapján a bizonyítási teher a kérelmezőn nyugszik {Kfv.VI.37.199/2016/13., indoklás [41]; Kfv.III.37.545/2017/9., indoklás [42]}, neki kell a kezelőorvostól származó olyan szakvéleményt benyújtania, amely alapján a hatóság a mentesítés kérdéséről érdemben állást foglalhat. A jelen esetben a felperesek hivatkozása szerint a polgári pert a házi gyermekorvos orvosi joggal való visszaélésének megállapítása érdekében, valamint az általa adandó jognyilatkozat (szakvélemény) pótlása miatt kezdeményezték. Az alperes ugyanakkor helytállóan érvelt a felülvizsgálati kérelmében, amikor alkalmatlan személy perlésére utalt, hiszen a polgári perben perelt házi gyermekorvos nem tekinthető az Eütv. 3. § b) pontja szerinti kezelőorvosnak, tőle a mentesítés alapjául szolgáló orvosi szakvélemény nem várható. A felperesek ezáltal a kérelemre induló mentesítési eljárásban nem tudnak eleget tenni annak a feltételnek, hogy az I. rendű felperes kötelező védőoltás alóli mentesítésének indoklását a megfelelő (kezelőorvostól származó) szakvéleménnyel bizonyítsák {Kfv.V.37.285/2025/7., indoklás [25]}. A Kúria elvi élel mutatott rá, hogy a kötelező védőoltás alóli mentesítési eljárásnak nem előkérdése a védőoltásra kötelezett kiskorú személy házi gyermekorvosa ellen indított polgári perben hozandó döntés, amely pert a házi gyermekorvos orvosi joggal való visszaélésének megállapítására, valamint az általa adandó jognyilatkozat (szakvélemény) pótlására kezdeményeztek, ezért ezen az alapon az eljárás felfüggesztése nem merülhet fel {Kfv.V.37.285/2025/7., indoklás [32]}. A Kúria mellőzte a felpereseknek az Alkotmánybíróság normakontroll eljárása kezdeményezésére irányuló kérelmének teljesítését, mert alaptörvény-ellenességet nem észlelt. Utalt e körben a 39/2007. (VI. 20.) AB határozatban foglaltakra és a tárgyban töretlen kúriai joggyakorlatra [Kfv.VI.37.199/2016/13., Kfv.VI.37.049/2022/6.].

[17] Az elsőfokú bíróság a jogerős ítéletét – az alperes közigazgatási hatósági eljárást megszüntető végzésének megsemmisítését – tehát arra alapította, hogy az eljárás felfüggesztésére irányuló kérelmet elutasító végzés megsemmisítésének eredményeképpen a kérelem nincs elbírálva, emiatt pedig az Ákr. 47. § (1) bekezdés b) pontjára alapítottan az eljárás megszüntetése sem lehetett jogszerű. A Kúria azonban megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló tényekből helytelen jogi következtetésre jutott: a felfüggesztés iránti kérelmet elutasító végzés megsemmisítése – a Kfv.V.37.285/2025/7.

számú végzésben a Kfv.VI.37.199/2016/13. és a Kfv.III.37.545/2017/9. számú határozatok szem előtt tartása mellett kifejtett jogértelmezésére figyelemmel – jogsértő volt, a megsemmisítésről rendelkező ítéletet hatályon kívül kellett helyezni. Következésképpen nem lehetett sem jogszerűnek, sem a Kúria közzétett határozataiban kifejtett jogértelmezéssel összhangban állónak tekinteni az alperes közigazgatási hatósági eljárást megszüntető végzésének az eljárás felfüggesztésére irányuló kérelem elbírálatlan voltára tekintettel történt megsemmisítését sem.

[18] Minderre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság jogerős ítéletét a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja alapján hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

[19] A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak a Kúria Kfv.V.37.285/2025/7. számú végzésében kifejtett jogértelmezést figyelembe véve kell ismét döntenie az eljárást megszüntető végzésének jogszerűségéről.

A döntés elvi tartalma

[20] *A kötelező védőoltás alóli mentesítési eljárásnak nem előkérdése a védőoltásra kötelezett kiskorú személy házi gyermekorvosa ellen indított polgári perben hozandó döntés, amely pert a házi gyermekorvos orvosi joggal való visszaélésének megállapítására, valamint az általa adandó jognyilatkozat (szakvélemény) pótlására kezdeményeztek, ezért ezen az alapon az eljárás felfüggesztése nem merülhet fel (Kfv.V.37.285/2025/7.).*

Záró rész

[21] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 107. § (1) bekezdése alapján – tárgyalás tartása iránti kérelem hiányában – tárgyaláson kívül bírálta el.

[22] Az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségének összegét a Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 110. § (3) bekezdése alapján állapította meg azzal, hogy annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt. A Kúria a felülvizsgálati perköltség összegéről a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendeletben foglaltakra is figyelemmel határozott. Az I. és II. rendű felperesnek részére a Kúria – az általuk előterjesztett felülvizsgálati ellenkérelem hatálytalanságára figyelemmel – költséget megállapítani nem tudott.

[23] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2025. november 11.

Dr. Varga Zs. András s.k.

a tanács elnöke

Dr. Remes Gábor s.k.
előadó bíró

Dr. Varga Zs. András s.k.
a tanács elnöke
az aláírásban akadályozott
Dr. Cséffán József
bíró helyett

Dr. Sperka Kálmán s.k.
bíró

Dr. Varga Zs. András s.k.
a tanács elnöke
az aláírásban akadályozott
Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó
bíró helyett